

”مینی بچی - تمہیں مک سین کچ پی بولنا نہیں ہئے، سچی دل سین ایک

باپ کو نرنتر یاد کرنا ہئے، سچی دل پر ہین صاحب راضی ہئے“

پرشن :- سپ سین اچا مئر (چریترا) کوئسا ہئے؟ کس دیوتائی مئرس کو تمہیں ڈارٹ کرنا ہئے؟

اُتر :- سدا ہرشت رہنا بہت اچا مئر ہئے۔ دیوتائین سدا ہرشت رہتی ہئے، کلکلا کر ہستی نہیں، آواز سین ہسنا پی ایک وکار ہئے۔ تہر بچون کو یاد کی گُپت خوشی رہنی چاہیئی۔ فئمیلیرٹی کا سنسکار پی بہت نقصان کارک ہئے۔ سروس کی سفلتا کی لیئی اَناسکت ورتی چاہیئی۔ نام روپ کی بدبو ذرا پی نہ ہو۔ ہڈی بہت سوچ چاہیئی۔ اسی ڈارٹا سین جب سروس کرتی، دوسروں کو آپسمان بناتی تو چہرا ہرشت رہتا ہئے۔

گیت :- نہ وہ ہر سین جُدا ہونگی....

اوم شانتی . بچی جانتی ہئے سو پی نمبروار پرشارت اَنوسار کیونک کھا جاتا ہئے سچی دل پر صاحب راضی۔ دل پی آتما ۾ ہئے نان۔ تو سچی صاحب کو یاد کرو تو سک ملینگا۔ یاد معنی اَندر ۾ باپ کو یاد کرنا ہئے۔ جپ صاحب کو۔ جپ کا اَرت یہ نہیں کہ مک سین کچ بولتی رہو۔ نہیں، یاد کرتی رہو تو بہت سک ملینگا۔ اُڑون کو پی آپسمان بنانا ہئے۔ کسکو سمجھانا پی بڑا سہج ہئے۔ جئسی سچی پتورتا اِستری سوا پتی کی اُڑ کسکو پی لو نہیں کرتی ہئے وئسی ہین آتما کو اُس پرلوکک بیکد کی باپ کو سچی دل سین یاد کرنا ہئے۔ جئسی عاشق معشوق کا پیار ہوتا ہئے۔ وہ نام روپ پر مرتی ہئے، وکار کی کوئی بات نہیں رہتی۔ عاشق معشوق کو، معشوق عاشق کو یاد کرتی ہئے بس، اُڑ کھان ہڈی نہیں جاتی۔ پل ڈنڈا دوری پی کرتی ہئے پرننو دل ایک کی سات رہتی ہئے۔ وہ پوتر یاد ہوتی ہئے۔ شریر اُڑ ہڈی اُپوتر نہیں رہتی۔ اُسکا پی گائن ہئے، پرننو اَنسی بہت ثوری ہئے۔ اِس گیان ۾ پی سچی عاشق بہت ثوری ہئے۔ مایا اَنسی ہئے جو ناک سین پکڑ لیتی ہئے۔ درشتانت دیتا ہوتا ہئے اَنگد کا۔ راوٹ نین کھا دیکین، یہ ہلتا ہئے وا نہیں؟ جو تیکی تیکی مہارٹی ہئے اُنکو ہین مایا پچاڑتی ہئے۔ جئسی چوہا کاٹتا ہئے، قووک اَنسی دیتا ہئے جو پتا پی نہیں پرتا ہئے۔ اَنسی مایا پی بڑی زبردست ہئے۔ جو کوئی بی فائدی چلن چلتی ہئے تو اَندر سین ہین ہڈی کو گُپت تالا لگاء دیتی ہئے۔ اِس سمجھنی کی بڑی ہڈی چاہیئی۔ بابا کو یاد کرنی کا بڑا اُپیاس چاہیئی۔ باپ ۾ پورا پورا لو چاہیئی۔

تمکو سروس کرنی ہئے اَناسکت ہوکر۔ پل کوئی کننا اچا بچا ہئے پرننو اَنسی نہیں کہ اُنکی نام روپ ۾ قس پڑنا ہئے اِس سین بڑا نقصان کر دیتی ہئے۔ باپ کھتی ہئے اُپنی کو اشریری آتما سمجھ کر مجھی یاد کرو۔ اُپنی کو سوچ رکو۔ تہر شو بابا کی بنتی ہو، وہ تمکو سوچ بناتی ہئے۔ وکارون کو نکال دینا ہئے۔ تمہارا نام ہین ہئے شو شکتیان۔ تمکو سروشکتیان سین شکتی ملتی ہئے، تو اچھی طرح اُن سین یوگ لگانا پری۔ باپ کھتی ہئے نرنتر یاد کرنا ماسی کا گھر نہیں ہئے۔ پوچن کرتی سمیہ کتنی کوشش کرتی ہئے قر پی پوُل جاتی ہئے۔ بہت

ڪوشش ڪرڻي هئ سارا سميه باپ ڪي ياد ۾ ڪائين ڪيونڪ وه همارا بهت پيارا هئ. ڪيون نه همر اُنڪو ياد ڪر ڪائين تو ساڻ ۾ رهينگا. ڦر پي گهري گهري ياد پوڻ جاتي هئ. پڙتي مارڳ ۾ پي ٻڏي اوڙ اوڙ طرف پتڪتي رهتي هئ. يهه تو هئ گيان ڪي بات. ان باتون ڪو بچي پي پورا نهين سمجهتي هئ. ڪئين بچي اُڃن ريگهڙي پهنتي رهتي هئ. اُگر نرنتر يوڳ لڳ جاءِ تو سمجها جاءِ ڪ آب ڪرماتيت اوستا آ رهي هئ. پرنٽو ياد نهرتي نهين هئ، بڙي ڀڏ چلتي هئ. بابا ديڪتي هئ بهتون ڪا ٻڏي يوڳ پتڪتا هئ. اشريري بنني ۾ محنت لکتي هئ. بهت ٿوري هئ جو سچ بولتي هئ. ڪهني ۾ لجا آتي هئ. مايا بڙي دُستر هئ. ايڪدم ماڻا موڻڊ ليني ۾ ديرِي نهين ڪرڻي هئ. اُتسي نهين ڪ هر تو بچي هئ هين. ليڪن ڀڪتيان پي بتلائي جاتي هئ. پهلي تو ڪرماتيت اوستا ۾ جانا هئ ڦر هئ نمبروار پڊ. بابا جانتِي هئ بچون ڪو مايا بڙا حُمران ڪرڻي هئ، ياد نهرني نهين ديتي هئ. بهتون ڪي اوستا ديڪي جاتي هئ. نام روپ ۾ ڦس پرتي هئ. اُپني ڪو اشريري سمجهني ڪا اُپياس ڪرنا هئ ڪيونڪ بهت سميه سين اُپني ڪو اشريري نهين سمجها هئ. ستيڱ ۾ يهه گيان پورا رهتا هئ ڪ مئن آتما هون، مجهي يهه پُراڻا شرير چوڙ نيان لينا هئ. ساڪياتڪار پي هو جاتا هئ. پروڪيه، چاهي اُپروڪيه، سمجهتي هئ اُپي شرير ڪي آيو اُڪر پوري هوئي هئ. جئسي ڪوئي مرني پر هوتا هئ تو ڪهتي هئ همڪو اُتسا لڳتا هئ ڪ آب مرونگا، ره نهين سڪونگا. وهان ڦر سمجهتي هئ آب شرير ٻوڊا هو گيا هئ، اِسڪو آب چوڙنا هئ. اُپني ٽائيم پر خوشي سين چوڙ ديتي هئ. آتما ڪا گيان پورا هئ. باپ ڪا گيان بلڪل نهين هئ. ڊراما ۾ هئ نهين. وهان باپ ڪو ڪيون ياد ڪرين؟ درڪار هين نهين. يهان تو دڪ ۾ منش ياد ڪرڻي هئ اوڙ يهان تمڪو ڦر اُپني ڪو آتما سمجهه باپ سين يوڳ لڳانا هئ. يهه شرير تو پُراڻا هئ. اُس سين بلڪل نفرت آني چاهيئي. پل ڪتنا پي خوبصورت، سُھڻا (سُندر) شرير هو، ليڪن لا موجب تو سڀ ڪالي هئ ڪيونڪ آتما ڪالي هئ. يهه ٻڏي سين سمجهني ڪي بات هئ. شرير ڪوئي سيڪي ڪالي تو نهين هوتي هئ. يهه تو هوا پاڻي پر هوتا هئ. جهان ٺنڊ جاستي هوتي هئ وهان صفيڊ چھري هوتي هئ. تو باپ سمجهاتي هئ ٻڏي ڪا يوڳ ايڪ سين لڳانا هئ. جئسي لو مٽريچ ڪرڻي هئ نان. يهه پي تمھاري آتما ڪي لو مٽريچ هئ. ڦر اِس ديهه ڪي ساڻ پي لو نهين رهتا هئ. اُپني ديهه سين هين لو نهين تو ڦر اوڙون ڪي ديهه سين ڪيا لو رکنا هئ. دنيا ۾ تو ڪالي اوڙ ڳوري شڪل پر پي چلنا هئ. ڪوئي ڪوئي بگر ديڪي سڀائي ڪر ليتي هئ ڦر جب شڪل ديڪتي هئ تو ڪهتي هئ همڪو اُتسي ڪالي نهين چاهيئي. ڦر جهڳڙا هو جاتا هئ هر پئسي ڪو ڪيا ڪرين، همين تو سُندر چاهيئي.

آب تهر جانتِي هو هر آتما هئ، اِس پُراڻي شرير سين موه نهين رکنا هئ. يهه تو وڪاري سنڀنڌ هئ نان. دنيوي باتون سين اُپني بات نياري هئ. اُپي تمھاري ڪالي آتما ڪي سڀائي هوئي هئ ڳوري مسافر سين. جانتِي هو اِس دنيا ۾ سيڪي آتما ڪالي هين ڪالي هئ. ڳوري سين سنڀنڌ جوڙ آتما ڪو ڳورا بنانا هئ. ايڪ مسافر سئڪڙون هزارون ڪو حُسين بناتي هئ. ڪالي آتما ڪو ڳورا بنانا هئ. اِس بڙا اُچا يوڳ چاهيئي. ڪالا ره جاني سين ايڪ تو سزا ڪاني پرينگي اوڙ پڊ پي پرشت هو جائينگا. يهان ڪسڪي نام روپ ۾ نهين لٽڪنا هئ. بڙي ڊس سروس هو پرتي هئ. اِس ليئي بابا سمجهاتي هئ خبردار رهو، تهر مايا ڪي چڪري ۾ آ گئي هو، پرنٽو سمجهتي نهين. پاوي چوڙتي نهين. اُپنا پڊ پرشت ڪر ديتي هئ. باپ ڪهتي هئ يوڳ اُڃن سين اُپني آتما ڪو

پوٽر بنانا هٿ. يه هٿ پني. باپ کي ساٿ يوگ لڳا هٿ. اوڙ طرف ٻڏي جاتي هٿ تو ويچارِي
نهر. سروس ڪر نه سگهي. پد پي پاءِ نهين سگينگي. يوگ اڳن سين هين کاڌ نڪل سگينگي.
يوگ هٿ تو گيان پي نهرينگا.

بابا روپ پي هٿ. بسنت پي هٿ. ٿر بچي پي جتنا روپ بنتي جائينگي اُتنا گيان کي ڌارڻا
هونگي. پهلِي آتما ڪو پوٽر بنانا هٿ. يوگ يوگ ڪهتي هٿ پرنٽو تمهاري ۾ پي ڪئين يوگ کا
آرت نهين سمجهتي. يوگ کي بنا اپني ڪو اُتوا ڀارت ڪو پوٽر بناء نهين سگينگي. ڀل سروس
پي ڪرتي هٿ. سينٽر ڪولٽي هٿ پرنٽو ميا ناک سين ايڪدم پڪڙ ليتي هٿ. اهنڪار آءِ جاتا هٿ،
هر نين اُتني سينٽر ڪولي هٿ. ديهه ايمان آءِ جاتا هٿ. باپ تو سمجهاتي هٿ اپني ڪو آتما
سمجهه يوگ لڳاڻو باپ سين. ڪوئي پي وڪرم نه بن جاءِ. اگر بابا ڪو ڀول ڪوئي کي نام روپ ۾
قستي هو تو بڙا نقصان هو جاتا هٿ. يه بڙي منزل هٿ. وشو کا مالڪ بنا ڪم بات هٿ ڪيا! باپ
کي ڪتني مهم هٿ! ڪتني مندر بناتي هٿ اُنکي نام پر! ٿر جانتِي هو سومانٿ ڪا مندر ڪس
نين اوڙ ڪب بنيا. مندر پي نمبروار بنتي هٿ. سومانٿ کي باد ڦر هٿ لڪشمي نارائڻ کا اُتوا
جڳدمبا ڪا مندر. منش ٿوريئي جانتِي هٿ ڪ سومانٿ ڪا مندر ڪس نين بنيا؟ وه تو نرا ڪار هٿ.
نرا ڪار کي پوجاري نرا ڪار شو ڪو هين پوجينگي. پرنٽو جانتِي نهين. ٿر بچون ۾ پي نمبروار
هٿ. رات دن سروس ڪا هين اونا رهتا هٿ. اونا پورا تب رهي جب ديهه ايمان ٿوئي. ديهي ايماني
بنا هٿ. باپ کي ساٿ پورا يوگ لڳا هٿ. اُنکا پورا رڳارڳ رڪنا ماسي کا گهر نهين هٿ. ميا کي
ڀوٽ، يوگ ٿورا ڌيتي هٿ. يه تو باپ هين جانتِي هٿ. ڪتني تو اُتسي ناز ڪ هٿ، جو ڪچ ڪهو
تو جهٽ ٿريٽر بن بڙڙ پرتي هٿ. وه ڦر اپنا هين خانا خراب ڪر ڌيتي هٿ. آشچريوٽ بابا کا
بننتي، ڦر ڀاڳنتي هو جاتي هٿ. ڊس سروس ڪرني لڳ جاتي هٿ. ڀاڳوت ۾ پي مشهور هٿ امبرت
پيتي پيتي ٿريٽر بن ڦر ستاتي هٿ. باپ ڪو ڪتنا خيال رهتا هٿ يه فلاڻا ڪچا هٿ، ڪوئي پي
سميه ٿريٽر بن نقصان ڪر سگتا هٿ. بروبر ڊيڪتي هٿ ٿريٽر بن نقصان ڪرني لڳ پرتي هٿ ڦر
ڪتني اُٻلائون پر اُتياچار هوتي هٿ. اوڙ ستسنگون ۾ اُتياچار هوتي هٿ ڪيا؟ يهان پهلِي بات هٿ
وڪ (وڪار) چوڙني ڪي. وڪ چوڙتي نهين هٿ.

ڪهتي پي هٿ فلاڻا سورڳ پڌارا. پرنٽو هيون ڪيا هٿ، ڪچ جانتِي نهين هٿ. جيئي بگر
آرت ڪوئي بول دي اُتسي هين ڪه ڌيتي هٿ. اَب ڪتني سمجهه آئي هٿ. باپ جانتِي هٿ ڪوئن
اچي اچي ڦول هٿ. ڪوئي هٿ جن ۾ نام روپ ۾ ڦسني کي بدبوءِ نهين هٿ. گيان کي بگر اوڙ
ڪوئي بات نهين. يوگ پي پورا چاهيئي. ڪوئي کالي تو پهلِي سين هين هٿ ڦر اوڙ هين کالي
هوتي جاتي هٿ. اِس لشڪر ۾ هاڻيون ڪا پي لشڪر هٿ، شير شيرنيون ڪا پي لشڪر هٿ، گهوڙي
گهوڙيون ڪا پي هٿ، بڪري بڪريون ڪا پي هٿ. سڀ هٿ. چلن سين جهٽ معلوم پڙ جاتا هٿ يه
تو جيئي رڍ هٿ. ڪچ پي نهين سمجهتي، ٻڏي ۾ بئنٽا هين نهين. جيئي پئنس ٻڏي هٿ. باپ
ڪتنا سهج ڪر ڪي بتلاتي هٿ ٿر آتما هو. ٿر بيحد کي باپ ڪو ياد نهين ڪر سگتي هو؟ هي
آتما، ٿر اوڙ سڀ طرف سين ٻڏي يوگ هٿاءِ ڪر مڃهي ياد ڪرو. ٿر ياد نهين ڪر سگتي هو؟ اوڙ
متر سنڀنديون آڏ ڪو ياد ڪرتي هو، مڃهي ياد ڪرني ۾ ڪيا مصيبت هٿ؟ ڪهتي هٿ بابا، ميا
ٻڏي يوگ ٿوڙ ڌيتي هٿ! اڙي، ورڻا گنوا ٻڏينگي. ٿر ٻڏي يوگ پورا لڳاڻو تو وشو کا مالڪ
بنونگي. باپ ڪو ٿوريئي ڪي پوٽا هوتا هٿ. ديهه ايماني بنني سين هين ٿر پوٽي هو. تمڪو وار

وار ڪها جاتا هئ ۽ ٻي ڪو آتما سمجھو، باپ ڪو نرنتر ياد ڪرو. ڇو نهين، آواز نهين ڪرو. تمڪو تو وائي سين پري جانا هئ. رام رام مڪ سين ڪها تو ديهه ايمان آگيا. اندر سمرڻ ڪرنا هئ. آرگنس ڪا صرف آڌار لينا هئ. مٿن آتما هون، شانتِي ۾ ره ڪر باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. بابا هئ بيان ڪا ساگر، ناليڄڻ. اُنڀ ساري ناليڄ هئ. تمڪو پي سڪلاتي هئ. باپ ڪو ياد ڪرني سين تهر پوتر بن جائينگي تو هولي تاج ملينگا اؤر سرشتي چڪر ڪو جانني سين رتن جڙت تاج ملينگا. ڊبل سرتاج بن جائينگي. ياد سين هين وڪرم وناش هونگي. نهين تو ڌرمراج ڪي ڏنڊي ڪاني پرينگي. پڌ پي پرشت هو جائينگا اس ليئي باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. ڦر خوشي پي چاهيئي گُپت. آواز سين هسنا نهين هئ. لڪشمي نارائڻ ڪو هرشت مڪ ڪها جاتا هئ. هرشت مڪ رهنا اؤر هسنا الڳ الڳ بات هئ. هرشت مڪ رهنِي سين وه گُپت خوشي رهنِي هئ. آواز سين هسنا بُري بات هئ. هرشت رهنا سڀ سين اچا هئ. ڪلڪلاڪر هسنا (آواز سين هسنا) پي ايڪ وڪار هئ. وه پي نهين رهنا چاهيئي. خوشي چهرِي پر آني چاهيئي. وه آئينگي تب جب آپسمان بنائينگي. سروس اؤر سروس. سروس ملي اؤر يهه پاڳا، دوسري ڪوئي بات نهين. تهر بچي سروس ڪرتي هو، ڪانتون ڪو ڪلي بناتي هو. بابا بچون ڪو اچي اچي پائنتس بناتي هئ. يهه نشچيم رکنا هئ ڪ بابا هين سُناتي هئ. يهه پي ڪهتي هئ ميري مهما نهين ڪرنا. مهما ساري شو بابا ڪي هئ، اُنڪو ياد ڪرني سين هين پورا وڪرماجيت بنينگي. بهت سهج بات هئ. ياد ڪرنا هئ چڪر ڦرانا هئ. سوڌرشن چڪرڌاري پوري اُنٽ ۾ بنتي هئ نمبروار. اچا.

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گُڊمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مکيه سار

(1) باپ ڪو ساڻ رڪني ڪي ڀڪتي رچني هئ. پوچن پر ياد ۾ رهنا هئ. اشريري بنني ڪا اڀياس ڪرنا هئ. اڀني پُراڻي ديهه سين پي لو نهين رکنا هئ.

(2) باپ ڪا پورا رڱارڊ رکنا هئ. آهنڪار ۾ نهين آنا هئ. نام روپ ڪي بيماري سين سڌا دؤر رهنا هئ. بيان يوگ ۾ مست رهنا هئ

وردان - وشيشٽا ديڪني ڪا چشما پهن سنڀڻڻ سمپرڪ ۾ آني والي وشو پريورتڪيو

ايڪ دو ڪي ساڻ سنڀڻڻ و سمپرڪ ۾ آني هرايڪ ڪي وشيشٽا ڪو ديڪو. وشيشٽا ديڪني ڪي هين درشتي ڌارڻ ڪرو. جئسي آڄ ڪلهه ڪا فٽشن اؤر مجبوري چشمي ڪي هئ. تو وشيشٽا ديڪني والا چشما پهنو. دوسرا ڪچ ڊڪائي هين نه دي. جئسي لال چشما پهن لو تو هرا پي لال ڊڪائي ديتا هئ. تو وشيشٽا ڪي چشمي دواران ڪيچڙ ڪو نه ديڪ ڪمل ڪو ديڪني سين وشو پريورتن ڪي وشيش ڪاريه ڪي نمت بن جائينگي.

سلوگن - پَرچنتن اؤر پَردرشن ڪي ڏول سين سڌا دؤر رهو تو بي داغ اُمليه هيرا بن جائينگي.